

— Brjef landshöfðingja til biskups um þjónustu Grundar prestakalls í Eyjafirði. 124.
 — Út af brjefi yðar, herra biskup, frá 24. f. m. viðvíkjandi auglýsingu til veitingar á 8. júní, Grundarprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi, vil jeg þjónustusamlega skýra yður frá, að jeg álit það rjettast, að Grundar og Möðruvallakirkjusóknum í Eyjafirði verði til bráðabirgða þjónað af nábuaprestum, þangað til fullnaðarákvörðun verði gjörð um breytingu þá, á lögum 27. febr. 1880, er getur um í brjefi mínu frá 18. janúar þ. á.

— Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um reglugjörð hins lærða 125.
 skóla í Reykjavík. — 7. dag nóvembermánaðar 1879 skoraði ráðgjafinn á yður, herra 14. júní.
 landshöfðingi, að leggja svo fyrir rector lærða skólans í Reykjavík, að hann skyldi fyrst ráðgast við meðkennara sína og segja því næst álit sitt um þau einstöku atriði í skólareglugjörðinni, sem nefnd sú, er neðri deild alþingis hafði sett, hafði skýrlega óskað breytingar á. Nú hafið þjer með þóknanlegu brjefi 25. apr. f. á. sent hingað frumvarp frá kennurum skólans til breytinga á tjedri reglugjörð, og hafið þjer jafnframt látid í ljósi, að þjer væruð samdóma álitu stiptsyfirvaldanna um þetta mál, að rjettast myndi að bíða, þar til er farið væri að beita allri skólareglugjörðinni, eður reyna hana, áður en fastráðnar yrðu breytingar á kennsluskipun þeirri, er hún kveður á um.

Á þessu máli varð nú ráðgjafinn og að vera, og eptir því, sem fram kom á alþingi 1879, mátti þar að auki vænta þess, að þingið kæmi fram með sína skoðun um málið, þá er það kom næst saman, og þótti óskilegt þess að bíða; var því úrslitum málsins á frest skotið um sinn. En með því nú að hin nýja skólareglugjörð mun vera reynd orðin í heild sinni, þá er þetta skóla-ár er úti, álitur ráðgjafinn tímunn kominn til að ráða af um það, hvað gjöra skuli í máli þessu, enda hefir ráðgjafinn orðið þess var, að fyrirspurn hefir gjör verið um það á síðasta alþingi, hvað málinu líði.

Með því nú að engar ástæður fylgdu breytingartillögum kennaranna, og með því að skólastjórinn, þótt hann hafi mælt með tillögunum, hefir getið þess í brjefi því, er hann reit með þeim, að hann væri ekki í öllum atriðum sömu skoðunar sem hinir kennararnir, og þar að auki látið það álit í ljósi, að rjettast myndi að fresta endurbót þeirri er hjer ræðir um, *enn þá um nokkur ár*, — þá hefir nauðsyn þótt, áður en frekara yrði af ráðið, að fá nánari skýrslur í þessu efni, og skal því þjónustusamlega á yður skorað, herra landshöfðingi, að yður mætti þóknast að hlutast til um, að lagt verði fyrir skólastjóra, að gefa skýrt álitsskjal með ástæðum, bæði um tillögur kennaranna í heild sinni og um einstök atriði þeirra, og væntir ráðgjafinn, að það álitsskjal verði sjer sent, ásamt þóknanlegum ummælum stiptsyfirvaldanna og yðar sjálfs.

— Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um merkiskildina á alþingis- 126.
 húsinu. — Með þóknanlegu brjefi 29. apr. þ. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent mjer 15. júní.
 þýðingu af brjefi frá forseta hins sameinaða alþingis, og er frá því skýrt í því, að á sameiginlegum fundi alþingismanna 6. júlí f. á. hafi meðal annars verið ályktað, að

— Nokkur hept exemplör af Stjórnartíðindunum 1881 (A og B saman) fást keypt á ritstofu landshöfðingja. Þar að auki eru þar til sölu nokkur exemplör af B-deild stjórnartíðinda 1874—1880 og af báðum deildum 1878, 1879 (vantar bls. 13—20) og 1880.

25. dag júlím. 1882.

126. 15. júní. bera fram fyrir yður þá ósk alþingismanna, að tekin verði niður merkin af framhlið alþingishússins (ljónin og fiskurinn). Jafnframt hafið þjer, herra landshöfðingi, skýrt mjer frá því, að þjer af byggingarþrýðis-ástöðum hafið ætlað, að yður bæri eigi að verða við ósk þessari, og hafið þjer lagt það til, að við þetta megi standa.

Ráðgjafinn hefir nú leitað álita byggingarmeistarans, Meldahls etazráðs, um þetta efni og fylgir eptirrit af álitsskjali hans þessu brjefi¹, enda skal eigi láta hjá líða, að tjá yður þjónustusamlega til þóknanlegrar leiðbæiningar, að ráðgjafinn felst á úrslit þau, er þjer hafið veitt máli þessu.

127. 15. júní. — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um borgun á kornlánsskuld Snæfellsnessýslu. — Samkvæmt lögum 4. nóv. 1881 um endurborgun á skuldakröfum landssjóðsins, vil jeg skora á yður, herra amtmaður, að gjöra ráðstöfun til þess, að sýslunefnd Snæfellsnessýslu gefi út lögmætt skuldabryef til viðlagasjóðs fyrir upphæð þeirri, er getur um í 1. grein tjeðra laga, 3551 kr. 68 a. ásamt vöxtum frá 1. janúar 1880 til 31. desember 1881 = 284 kr. 14 a., samtals 3835 kr. 82 a., er endurborga skal að fullu og öllu með 6% á ári á næstkomandi 28 árum þannig, að hin árlega afborgun höfuðstóls og vaxtagreiðsla, samtals 230 kr. 15 a., sje greidd í jardaþókarsjóð innan ársloka ár hvert, fyrsta sinn 31. desember 1882, og ber að senda amtinu áleiðis hingað hið umgetna skuldabryef.

128. 28. júní. — Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um kosningu presta. — Með þóknanlegu brjefi 7. október f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp eitt, er fer fram á að veita söfnuðum þeim, er hlut eiga að máli, rjett til að kjósa sjálfir presta sína á þann hátt, er skýrar er kveðið á um í frumvarpinu, og var frumvarp þetta borið upp af þingmanna hendi,

Ráðgjafinn verður að vera á yðar máli um það, að sú umfangsmikla breyting, sem frumvarp þetta fer fram á að gjöra á reglum þeim, er nú gilda um veiting prestsembætta, sje svo löguð, að eigi beri á hana að fallast. Sóknarprestarnir eru, eins og

1) Í brjefi F. Meldahls etazráðs, dags. Kaupmannahöfn 12. júní 1882, segir meðal annars svo: „... Þá er jeg á sínum tíma var beðinn um uppdrætti til nýs alþingishúss, sendi jeg þá til álita og samþykktar.

Á uppdráttum þessum voru markaðir þeir merkiskildir, er hjer um ræðir. Skildirnir mynda sambandslíðinn milli neðri helftar framhliðarinnar og sjálfrar miðjunnar yfir múrbrúninni, þar sem nafndráttur konungs og kóróna er sett. Uppdráttur minn var svo samþykktur. Skjöldinn með dönsku ljónunum varð ekkert umtal um, en þá kom þegar fram ágreiningur um, hvort fiskinn bæri upp að taka á hinn skjöldinn, eður valinn. En með því vals-merkið eigi var viðurkent af ríkinu, var hjá því sneitt að samþykkja, að valinn skyldi á merkið setja, og var jeg látinn ráða í þessu efni. Jeg kaus þá fiskinn, sem var enn til þessa, er húsíð var byggt, hið viðurkenda þjóðmerki Íslands. Með því móti fór svo, að framhlið hússins bæri um komandi aldir hinar rjettu sögulegu jartegnir, það er: Íslands þjóðmerki við hliðina á þjóðmerki Danmerkur, og yfir þeim merki þess konungs, er húsíð var reist á hans stjórnarárum. Til þess nú samt að gleðja hina ungu Íslendinga-kynslóð setti jeg val yfir dyrum niðri, er mint gæti á, að menn hefðu þegar verið farnir að hugsa um valinn 1881.

Útlitið á framhliðinni þolir með engu móti, að svo verulegir skrautmunir sje nú brott numdir, sem þjer er hjer um ræðir, og verð jeg því þarflátlega að beiðast þess, að ósk þeirri, er alþingismennirnir hafa fram borið, verði eigi sint. Yrði það gjört, myndi það ámóta skemmilegt fyrir framhlið hússins, eins og það yrði fyrir ásjónu manns, að raka af honum augnabrynnar....“